

1. _____ ג'עברי, ת.ז. _____
באמצעות תובעת מס' 5 - אמו ואפוטרופסית טבעית

2. _____ ג'עברי, ת.ז. _____

3. _____ ג'עברי, ת.ז. _____

4. _____ ג'עברי, ת.ז. _____

תובעים 1-4 כולם תושבי שכונת עין אלחמרא (ליד מערת המכפלה) - חברון

ע"י ב"כ עו"ד שירין בטשון (מ.ר. 32737) ו/או מנאל חזאן (מ.ר. 28878) ו/או יוסי וולפסון (מ.ר. 26174) ו/או עדי לנדאו (מ.ר. 29189) ו/או לינה אבו-מוך זועבי (מ.ר. 33775) ו/או חוה מטרס-עירון (מ.ר. 35174) מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע.ר. רח' אבו עוביידה 4, ירושלים 97200
טל: 02-6264438 פקס: 02-6276317

התובעים

- נ ג ד -

1. _____ אלביליה ת.ז. _____
רח' נחמן מברסלב 8/2
פתח תקווה 49398

2. _____ ישיב ת.ז. _____
רח' בן גוריון 877/9
אור עקיבא 30600

3. _____ אמסילי ת.ז. _____
רח' הרצל 25/2
אור יהודה 60211

4. **מדינת ישראל**
נתבעת מס' 4 באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
רחוב עוזי חסון 4, ירושלים 94152
טל: 02-6208177 פקס: 02-6222385

הנתבעים

מהות התביעה: נזק גוף

סכום התביעה: עד גבול הסמכות

כתב תביעה

הצדדים לתביעה:

1. התובעים 1-3 הינם אחים, תושבי שכונת עין אלחמרא - חברון. בזמנים הרלוונטיים לכתב התביעה היו התובעים 1-3 קטינים (תובע 1 - יליד שנת '88, תובע 2 - יליד שנת '85 ותובע 3 - יליד שנת '84). שלושתם הותקפו על ידי הנתבעים 1-3 בעת ששיחקו ליד ביתם.

2. תובעת 4 היא אמם ואפוטרופסית טבעית של התובעים 1-3, אשר הוזעקה למקום נוכח תקיפת בניה. היא הותקפה מילולית וגם נדחפה על ידי הנתבעים 1-3 ו/או מי מהם, לאחר שניסתה לחלץ את בניה מידיהם.

3. הנתבעים 1-3 שירתו באותה תקופה כשוטרי משמר גבול והיו בכל הזמנים הרלבנטיים לכתב התביעה שלוחיה של נתבעת מס' 4.

4. נתבעת מס' 4, מדינת ישראל, היתה בתקופה הרלבנטית לעובדות התביעה האחראית ו/או המפעילה ו/או הממונה על פעולותיהם ו/או מחדליהם של הנתבעים 1-3.

נסיבות האירוע:

5. ביום 14.8.1998 בשעה 17:30 לערך, שיחקו התובעים 1-3 יחד עם ילדים נוספים כדורגל ליד ביתם, בכדור שהיה ברשותם (להלן: הכדור).

6. במהלך המשחק התגלגל הכדור לעבר מוצב צבאי המצוי סמוך למקום, בו שירתו אותה עת הנתבעים 1-3 (להלן: השוטרים). משהגיע הכדור ליד השוטרים, לקחו אותו וסירבו למסור אותו לידי הילדים אשר התחננו כי יוחזר אליהם.

7. השוטרים קראו לתובע 3 וכאשר ניגש אליהם תקפו אותו בברוטאליות בכתף וברגל וכן תקפו את התובעים 1 ו-2.

8. השוטרים תקפו את התובע 2, תפסו אותו בגרונו, הרימו אותו וזרקו אותו על הרצפה. כתוצאה מכך הוא נזקק לטיפול רפואי. משניסה התובע 3 לעזור לאחיו המוכה (התובע 2), הטיחו השוטרים את ראשו בקיר ובעטו בו.

9. השוטרים אף לא חסכו מכותיהם מתובע 1. כך הם בעטו בו בבטנו ובעינו, וכתוצאה מכך נגרמה לו חבלה בעין ימין.

10. למקום הוזעקה תובעת 4 שניסתה לחלץ את הילדים מידי השוטרים, אולם מי מהשוטרים דחף אותה בברוטאליות והפיל אותה על הרצפה.

טיפול רשויות החקירה:

11. ביום הארוע קיבל קצין משמרת ביחידת מג"ב חברון, מפקח איימן חסן, דיווח בקשר מאת הנתבעים 1-3 על עיכוב ילד בן 12 בשל חשד כי יום לפני הוא זרק אבנים. קצין המשמרת הנחה אותם לשחרר את הילד ומאוחר יותר הגיע למקום הארוע. לאחר שמיעת תלונות התובעת 4 ולמראה מצבם הרפואי של בניה הקטינים (הנתובעים 1-3), התלווה אל התובעת 4 לתחנת המשטרה להגשת תלונה נגד השוטרים.

רצ"ב העתק מדו"ח הפעולה המדבר בעד עצמו מסומן כנספח א' לכתב התביעה.

12. סמוך לארוע בוצע זיהוי בשטח בו זוהו הנתבעים 1-3 על ידי התובעים 2 ו-3 כשוטרים המעורבים בארוע.

רצ"ב זכ"ד שכתב מפקד היחידה נביה חוסין מסומן כנספח ב' לכתב התביעה.

13. לאחר גביית העדויות מהתובעים 1-3 ו-4 ומעדים נוספים ולאחר גביית עדויות מהנתבעים 1 ו-3, הועבר התיק למחלקה לחקירת שוטרים להמשך טיפול.

14. המחלקה לחקירת שוטרים חקרה את שלושת הנתבעים ובתום החקירה החליטה על הגשת כתב אישום נגד כולם באשמת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות.
רצ"ב העתק מכתב האישום מצורף כנספח ג' לכתב התביעה.
15. כתב האישום בוטל על פי הוראת ס' 94 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי בהודעה מוסכמת של שני הצדדים מהסיבה כי המאשימה נתקלה בקשיים באיתור העדים.
רצ"ב העתק מהבקשה לביטול מצורפת כנספח ד' לכתב התביעה.
16. יצויין כי חרף האמור לעיל, העדים קיבלו את ההזמנות והתייצבו לדיון, אלא שבמועד הדיון גילו כי הוא בוטל.
17. לאור האמור לעיל פנה עוה"ד תמיר בלנק מטעם המוקד להגנת הפרט למחלקה לחקירת שוטרים בבקשה לצילום התיק הפלילי ולבירור אודות סיבת ביטולו. התשובה שנתקבלה היתה כי מנהל המחלקה החליט שלא לבקש את אישור היועץ המשפטי לממשלה להגשת כתב האישום שבוטל.
רצ"ב העתק ממכתבה של עו"ד נועה כהן מצורף כנספח ה' לכתב התביעה.

הטיעון המשפטי:

תקיפה

18. התובעים יטענו כי ארוע עיכוב התובעים ו/א מי מהם, הכאתם, השפלתם ופציעת מי מהם כמתואר לעיל על ידי הנתבעים 1-3, מהווה תקיפה כמשמעותה בסעיף 23 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] תשכ"ח-1968, תוך שהם חברו יחד בביצועה.

רשלנות

19. כן יטענו התובעים כי התנהגותם של הנתבעים 1-3 כמתואר לעיל מהווה רשלנות אשר התבטאה בין היתר במעשים ו/או במחדלים המפורטים להלן:
- א. עיכבו את התובעים או מי מהם, היכו, קיללו, איימו והשפילו אותם בניגוד לדין.
- ב. התנהגו בחוסר זהירות ו/או בקלות דעת ו/או בזלזול ו/או באדישות כלפי שלמות גופם, בריאותם ונפשם של התובעים וכלפי חירותם, וזאת בניגוד לדין.
- ג. התנהגותם המתוארת לעיל, נעשתה בחריגה מסמכותם ומנורמת התנהגות סבירה.
- ד. לא עשו כל שביכולתם לעשות בכדי למנוע את הפגיעה בתובעים או להקטין אותה.
- ה. עשו שימוש שלא כדין בסמכותם לשמירה על הבטחון והסדר הציבורי.
- ו. הפעילו כח נגד התובעים ללא הצדק שבדין ו/או ללא כל סיבה סבירה ו/או במידה מופרזת של כח.
- ז. הפרו חובות חקוקות שבדין אשר נועדו להגן על התובע כמפורט להלן.

הפרת חובות חקוקות

20. התובעים יוסיפו ויטענו כי הנתבעים 1-3 הפרו חובות חקוקות שבדין אשר נועדו לפי מובנן הנכון להגן על סוג האנשים עימם נמנים התובעים, וגרמו בכך לנזקים להם טוענים התובעים.
21. התובעים יטענו כי הנתבעים הפרו את החובות החקוקות המפורטות להלן:
- א. סעיף 378, 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), המגדירים עבירת התקיפה ותקיפה הגורמת חבלה ממשית.
- ב. סעיף 382 (א) לחוק העונשין המגדיר תקיפה בנסיבות מחמירות.
- ג. ס' 368 ב לחוק העונשין העוסק בתקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש (בה העונש הוא חמור יותר).
- ד. סעיפים 333, 334 ו-335 לחוק העונשין, האוסרים פציעה וחבלה חמורים.
- ה. סעיף 280 (1) לחוק העונשין, האוסר על עובד ציבור להשתמש לרעה בסמכותו כדי לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותו של אחר.
- ו. סעיף 3 לפקודת המשטרה (נוסח חדש) תשל"א-1971 (להלן: הפקודה) בדבר חובתו של כל שוטר לקיים את הסדר הציבורי ולשמור על בטחון הנפש.
- ז. סעיף 1 לתוספת השנייה לפקודה בדבר אי מילוי הוראה מהוראות פקודות משטרת ישראל.
- ח. סעיף 2 לתוספת השנייה לפקודה בדבר התרשלות במילוי תפקיד.
- ט. סעיף 3 לתוספת השנייה לפקודה, האוסר על התנהגות שאינה הולמת שוטר או שיש בה כדי לפגוע בתדמית המשטרה.
- י. סעיף 4 לתוספת השנייה לפקודה, האוסר שימוש לרעה בסמכות שניתנה מכוח תפקיד.
- יא. סעיף 8 לתוספת השנייה לפקודה, האוסר ביצוע חיפוש או מעצר שלא כדין או שלא בתום לב.
- יב. סעיף 16 לתוספת השנייה לפקודה, האוסר התנהגות בלתי אדיבה או נקיטת לשון גסה כלפי הציבור בעת מילוי תפקיד או כשהשוטר לבוש מדים.
- יג. סעיף 18 לתוספת השנייה לפקודה, האוסר ניצול מעמד של שוטר שלא לצורך מילוי תפקיד.

יד. סעיף 19(א) לתוספת השנייה לפקודה, האוסר שימוש בכוח כלפי אדם במסגרת מילוי תפקיד בניגוד לפקודות המשטרה או כל הוראה אחרת שניתנה כדין.

טו. סעיף 2 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו, תשנ"ב-1992, האוסר כל פגיעה בגופו או בכבודו של אדם באשר הוא אדם.

אחריות נתבעת מס' 4:

22. התובעים יטענו כי נתבעת מס' 4 אחראית באחריות שילוחית בגין מעשיהם ו/או מחדליהם הרשלניים דלעיל של הנתבעים 1-3, בהיותם שלוחיה ו/או עובדיה ו/או פועלים מטעמה.

23. כן יטענו התובעים כי אי חידוש ההליך הפלילי נגד הנתבעים 1-3 כמפורט בסעיפים 15-17 לכתב התביעה, מהווה אישור מעשה התקיפה ומטיל על נתבעת 4 אחריות שילוחית בגין מעשי הנתבעים 1-3.

24. כמו כן יטען התובע כי הנתבעת אחראית באחריות ישירה לנזקים שנגרמו לתובע עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או הפרת חובה חקוקה, המתבטאים בין היתר במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. לא מילאה את חובותיה ו/או את יעודיה על פי הדין לדאוג לבטחון תושבי האזור והתובעים בכללם.

ב. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על מעשיהם ו/או מחדליהם של השוטרים, שלוחיה, ו/או פעלה בחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על האנשים המסורים לאחריותה.

ג. לא דאגה להדריך ו/או להורות לשוטרים שלא להשתמש לרעה בסמכותם ולא לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותם של אחרים ובכללם התובעים.

ד. לא דאגה להדריך ו/או להגדיר לשלוחיה את דבר חובתם בקיום הסדר הציבורי, שלום הציבור ובטחונו.

ה. לא הדריכה כיאות את שלוחיה בהגנה על זכויות אדם בסיסיות במהלך מילוי תפקידם ו/או לא נתנה הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאה כי אנשים המסורים להדרכתה, ידעו או ישמרו עליהן.

ו. לא עשתה את כל שביכולתה ו/או כל שהיה עליה לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את אירוע התקיפה ונזקיו, ו/או פעלה בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על האנשים המסורים לאחריותה.

ז. הנהיגה במשטרת ישראל בכלל ובמשמר הגבול בפרט תרבות ארגונית המעודדת אלימות, ולא יישמה המלצות ועדות ו/או מומחים בדבר ביצוע שינויים בתפיסת תפקיד המשטרה ומשמר הגבול – שיש בהם כדי לצמצם את תופעת האלימות המשטרית.

ח. השלימה עם יחס של אדנות, מרות ושרירות מצד שוטריה במגעם עם תושבי המדינה ועם האוכלוסייה הפלסטינית בפרט, ולא עשתה את כל הדרוש – הן מערכתית והן נקודתית – כדי למונעו ולבערו.

נזקי התובעים:

התובעים יטענו כי כתוצאה מהמעשים ו/או המחדלים של הנתבעים המפורטים לעיל, נגרמו להם הנזקים המפורטים להלן:

25. תובע 1 נחבל בעין ימין (היה לו סימן כחול סביב עין ימין) וסבל מכאבים בראש ובבטן .
- רצ"ב דו"ח רפואי מבית החולים הממשלתי בחברון (להלן: ביה"ח) מיום הארוע ותרגומו לעברית מצורף כנספח ו' לכתב התביעה.
26. תובע 2 אף הוא נזקק לטיפול רפואי וסבל מכאב בעין, אדמומיות בצד ימין של הצוואר ואדמומיות בלחיים כתוצאה מסטירות.
- רצ"ב העתק מדו"ח ביה"ח מיום הארוע ותרגומו לעברית מצורף כנספח ז' לכתב התביעה.
27. תובע 3 לא פנה לקבלת טיפול רפואי אך סבל מכאבים בחלקים שונים בגופו ונפצע באצבעו ביד ימין.
28. תובעת 4 סבלה מכאבים כתוצאה מהנפילה, חשה חסרת אונים לנוכח כוחם של השוטרים, השפלה ופגיעה בכבודה.
29. התובעים רואים בחומרה רבה את מעשיהם של הנתבעים המתוארים לעיל ומביעים את סלידתם העמוקה מהם. מקריאת חומר החקירה במשטרה ובמחלקה לחקירת שוטרים עולה כי ארוע התקיפה החל ביוזמת השוטרים אשר עיכבו את הכדור במתכוון וקראו לאחד הקטינים ולאחר מכן תקפו אותם בברוטאליות וגרמו לחלקם חבלות כמתואר לעיל.
30. ארוע התקיפה הופך להיות ברוטאלי, אלים וחמור יותר נוכח העובדה כי מדובר היה בקטינים בני 10, 13, 14 אשר כל שעשו כדי ל"עצבן" את השוטרים ולהוציא את זעמם היה כי שיחקו לתומם ולהנאתם בכדור ליד ביתם, כמנהגם של קטינים לעשות כן.
31. חמורה אף יותר התנהגותם של השוטרים בשלב בו הופיעה התובעת 4 כאשר ניסתה להגן על ילדיה, והם תקפו, קיללו והשפילו אותה ללא כל מבוכה או בושה.
32. הארוע המתואר לעיל הותיר בליבם של הקטינים תחושה תמידית של פחד ובליבה של תובעת 4 תחושה של כעס עמוק וסלידה מהתנהגותם של שוטרים, שלוחיה של מדינת ישראל.
33. ביטול ההליך הפלילי נגד השוטרים אף העצים את תחושת חוסר הצדק, הפחד וההשפלה בליבם של התובעים.

34. לאור האמור לעיל ולאור חומרת הארועים המתוארים, התובעים מבקשים מבית המשפט הנכבד לפסוק להם פיצויים בגין נזקים כלליים, כאב וסבל ועוגמת נפש שנגרמו בשיעור שייקבע על ידי בית המשפט הנכבד, כפי שייראה לו צודק וראוי בנסיבות העניין.

35. בנוסף לנזקיהם של התובעים, מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק פיצויים עונשיים ו/או מוגברים כנגד הנתבעים. מטרת פיצויים אלה היא מתן ביטוי לסלידתה של החברה ושל בית המשפט הנכבד ממעשי השוטרים, בפרט לאור כשלוננו של ההליך הפלילי.

כללי:

36. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה.

37. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לשום את נזקיהם של התובעים כאמור בס' 34 לעיל, להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם לשלם לתובעים את מלוא נזקיהם, וכן לחייבם בתשלום הוצאות המשפט ושכר טרחת עורך דין, והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום האירוע ועד התשלום בפועל.

שירין בטשון, עו"ד
ב"כ התובעים

ירושלים, 18 מאי 2004

(ת.ש. 16540)